

komme videre ad den linje, man hele tiden havde lagt sig fast på, nemlig mere og mere Union.

Derfor kan man sige, at da man i sin tid bedrog befolkningen med fire undtagelser, ville det være meget logisk, at man sammenhængende satte de fire undtagelser til afstemning på én gang i denne omgang, så derfor har vi stor sympati for forslaget. Men det er jo åbenlyst, at det ikke har nogen mulighed for at få flertal i Folketinget, og vi synes sådan set også, det går meget godt med den kampagne, der er i øjeblikket om forbeholdet over for ØMU'en. Der går sådan set ikke en dag, uden at vi får uventet hjælp.

Den ene dag glemmer LO at fortælle, at i en offentliggjort opinionsundersøgelse var resultatet på bundlinjen faktisk, at LO's medlemmer var imod. Det glemte man lige at fortælle i første omgang, men det kom jo heldigvis frem. Og så er det Prodi, der skyder statsministeren ned, og statsministeren har så taget hævn, har jeg set i Børsen i dag. Der er næsten ikke den dag, hvor der ikke kommer et eller andet til os udefra. I dag har vi jo alle sammen med stor glæde læst vismændenes rapport, og også af den har vi fået hjælp, så vi synes sådan set, det går meget godt med nejkampagnen.

Jeg synes, jeg kan se på jaministrene, at det går knap så godt, så det er jo alt sammen meget fint. Derfor er det ikke nødvendigt at sætte alle fire forbehold til afstemning på én gang, og det vil heller ikke ske. Men som jeg startede med at sige, har vi meget stor sympati for forslaget, for vi synes, der er meget logik i det.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg har jo tidligere i dag måttet redegøre indtil flere gange for, at Kristeligt Folkepartis folketingsgruppe er delt i de spørgsmål, vi har diskuteret her i dag, både ved de tidligere lovforslag og i forespørgselsdebatten.

Med hensyn til forslaget her kan jeg sige, at Kristeligt Folkepartis gruppe ikke er delt, og at vi ikke kan støtte forslaget fra Frihed 2000. Vi synes ikke, det vil være en god idé at sætte de fire forbehold til afstemning nu, selv om vi godt kan se noget af den logik, som andre ordførere har peget på, der kan ligge bag forslaget. Men vi har i det hele taget ikke været dem, der har ivret for at få folkeafstemninger, heller ikke den folkeafstemning, vi skal have den 28. september, for vi synes sådan set, der var grund til at få forbeholdene, og det kan være udmærket at lade dem få konsekvenser, inden vi eventuelt

træffer beslutning om at indkalde til flere folkeafstemninger.

Jeg vil dog sige, at for så vidt angår forsvarsforbeholdet, synes jeg, at med den måde, regeringen administrerer det på, kan man godt komme i en situation, hvor vi i hvert fald fra Kristeligt Folkepartis side vil sige: Jamen nu er det tiden at tage en folkeafstemning, fordi regeringen alligevel vælger at være med til at planlægge det, vi har taget forbehold over for, at sidde med ved bordene, som det hedder.

Det finder vi stærkt kritisabelt at regeringen har valgt at gøre i forhold til de militære planlægningskomiteer osv., og hvis det er den linje, man vil fortsætte, så kan det godt være, at det aktualiserer, at vi siger: Jamen så må befolkningen tage stilling én gang til, tage stilling til, om Danmark virkelig skal sidde med ved bordene.

Men det er sådan set også det eneste, der kan aktualisere, at vi ligesom måtte ønske at få fremrykket en folkeafstemning om et af forbeholdene.

Så med disse ord vil jeg sige, at vi ikke fra Kristeligt Folkepartis side kan støtte beslutningsforslaget fra Frihed 2000.

Frank Dahlgaard (UP):

De fire forbehold blev jo indført ved folkeafstemningen om Edinburghafgørelsen i 1993 på én gang, og det skete, fordi man på underlig vis, som det ikke er sket før, botaniserede i resultatet af en folkeafstemning. Man accepterede den ikke fra Folketingets og regeringens side. Man accepterede ikke det nej, som kom den 2. juni 1992, man ville ikke affinde sig med det.

Man begyndte at tænke over: Hvorfor har folk mon stemt nej? Det er nok, fordi de er utilfredse med unionsborgerskab, fordi de er bange for noget unionsforsvarssamarbejde og retligt samarbejde og fælles mønt.

Jamen tænk, hvis de, der nu er tilhængere af at holde fast i kronen, hvis det skulle gå hen og blive et ja ved folkeafstemningen den 28. september, på samme måde begynder at sige: Jamen lige et øjeblik! Hvorfor stemte folk ja? Det var måske nok, fordi de havde nogle underlige forestillinger om, at det her kostede ikke noget særligt, at der ikke var bøder, hvis man førte sin egen finanspolitik i en fremtidig situation, at man ikke var klar over, hvor meget selvbestemmelse der i virkeligheden blev afgivet, og en række af de andre ulemper. Og så må vi have en ny afstemning.